

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.011/2023/4.

Felperes: Név1

(cím1)

Alperes: Alperes1

(Cím3)

Alperes jogi képviselője: dr. Keil Kálmán egyéni ügyvéd

(cím2)

A per tárgya: munkaviszony megszüntetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Veszprémi Törvényszék, 25.M.70.178/2020/56.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 59.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” megnevezésű és 10032000-01070044-09060018 számú költségvetési számlára 238.400 (kettőszázharmincnyolcezer-négyszáz) forint elsőfokú illetéket.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a „NAV Bírósági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” megnevezésű és 10032000-01070044-09060018

számú költségvetési számlára 317.856 (háromszáztizenhétezer-nyolcszázötvenhat) forint fellebbezési illetéket.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú eljárásban irányadó tényállás szerint a felek között munkaviszony állt fenn, a felperes targoncakezelő munkakörben dolgozott. 2019. december 19-én a felperes munkabalesetet szenvedett, amely során a jobb felkarjában a külső bicepsz ín elszakadt. A felperes a balesettel összefüggésben 2019. december 19-étől 2020. szeptember 13-ig volt keresőképtelen, a 2020. szeptember 8-án kelt, ortopédiai szakrendelésen kiállított ambuláns lap szerint a felperes „ortopéd szempontból protestálható”. A 2020. szeptember 10-i, elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény rögzíti, hogy a felperes targoncakezelő munkakörben alkalmas, „szemüveggel”, valamint „20 kg-nál nehezebbet nem emelhet” korlátozással.

[2] Az alperes 2020. szeptember 14-én a felperes munkaviszonyát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 65. § (1) bekezdése alapján felmondással megszüntette. A felmondás indokolása szerint a felperes az őt ért munkabalesetet követően 2020. szeptember 10-én orvosi alkalmassági vizsgálaton vett részt, ahol az üzemorvos az elsőfokú munkaköri orvosi vélemény nyomtatványon „alkalmas” megállapítást tette és azt a munkaköri alkalmasságot érintő korlátozást jelölte meg, hogy szemüveggel, 20 kg-nál nehezebbet nem emelhet. A targoncaszerelői munkakör ellátásánál azonban elkerülhetetlen, hogy a szerelendő emelőgépek egyes alkatrészeit a felperes megemelje, amely esetenként meghaladja a 20 kg-ot. Erre tekintettel az orvosi alkalmassági korlátozás miatt a felperes nem tudja ellátni a munkakörébe tartozó feladatokat.

[3] A felperes keresetlevelet terjesztett elő, amelyben a felmondás érvénytelenségének jogkövetkezményeként elmaradt jövedelem címén havi 311.110 forint kártérítés és 2020. október 15-étől kezdődően 12.030 forint cafetéria-juttatás megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint a felmondás indoka nem valós, a targoncaszerelői munkakör ellátására nem alkalmatlan, mivel munkavégzése során jellemzően nem kellett 20 kg-nál nagyobb súlyt emelnie, továbbá a munka ellátáshoz különböző emelőszerszámok is rendelkezésre álltak, és a szerelők segítettek egymásnak. Vitatta az elsőfokú foglalkozás-egészségügyi vizsgálat megállapítását, mert azt vizsgálat nélkül állították ki, ezért az abban foglaltak nem képezhetik valós alapját a felmondásnak. Állította, hogy kérése ellenére nem került sor másodfokú foglalkozás-egészségügyi vélemény beszerzésére. Érvelése szerint a felmondás indoka azért sem valós, mert őt a foglalkozás-egészségügyi orvos alkalmasnak találta a munkaköre ellátására.

[4] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felmondás indoka jogszerű, mivel a felperesnek a munkavégzése során 20 kg-nál nagyobb súlyú tárgyakat is kellett egyedül emelnie.

[5] Az elsőfokú bíróság a 25.M.70.178/2020/56. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként 15 napon belül fizessen meg a felperesnek kártérítés jogcímén 3.973.200 forintot és ennek 2020. október 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására 377.258 forint állam által előlegezett költséget és az államnak – külön felhívásra – 238.400 forint illetéket.

[6] Az elsőfokú bíróság a keresetről az Mt. 64. § (2) bekezdése, a 66. § (1)-(2) és (4) bekezdése, a 82. § (2) bekezdése, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 50. §-a, továbbá a munkaköri alkalmassági vizsgálatra vonatkozó 33/1998. (VI.24.) NM rendelet alapján határozott.

[7] Az elsőfokú ítéletben foglaltak szerint a felmondás indokának valóságát az alperesnek kellett bizonyítania. A munkakörre való alkalmasság orvosi szakkérdés, a felmondás alapját képező indok vizsgálata körében a bíróság igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a felperes 2020. szeptember 14-én minden fizikai korlátozás nélkül alkalmas volt a targoncaszerelői munkakör betöltésére, továbbá a foglalkozás-egészségügyi üzemorvosi vélemény helytelenül állapította meg a felperes alkalmasságát a munkakör betöltésére. Az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői véleményt a szakértők szóbeli meghallgatására is figyelemmel aggálytalannak ítélte és ítélezésének alapjául elfogadta. Megállapította, hogy nem valós a felmondás azon indoka, hogy a felperes nem tudja ellátni a munkaköri feladatait.

[8] Az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltak szerint a munkaköri alkalmassági vizsgálatra vonatkozó 33/1998. (VI.24.) NM rendelet előírásainak betartásáról is az alperesnek kellett gondoskodnia, a perbeli esetben a rendelet 15. § (1) bekezdésében foglaltakkal szemben a felperesre vonatkozóan elrendelt foglalkozás-egészségügyi elsőfokú vizsgálat során az orvos nem volt jelen, a vizsgálatot az asszisztens végezte. Az elsőfokú foglalkozás-egészségügyi vizsgálatra 2020. szeptember 10-én került sor, így a munkaviszony 2020. szeptember 14-i felmondásáig a felperesnek nem állt rendelkezésére 15 nap arra, hogy másodfokú vizsgálatot kérjen, ezért az alperes a 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 12. §-ának megsértésével járt el, amikor az elsőfokú orvosi alkalmassági vélemény felperessel való közlésétől számított 15 napon belül nem tette lehetővé, hogy szabályszerűen elvégzett másodfokú foglalkozás-egészségügyi vizsgálaton részt vegyen, hanem ezen határidő lejártá előtt, az elsőfokú véleményre alapítottan a munkaviszony megszüntetéséről intézkedett. Minderre figyelemmel az alperes helytelen orvosi alkalmassági véleményre alapozta a felmondás indokolását. Az a körülmény pedig, hogy az alperes nem a kellő gondossággal folytatta le az elsőfokú foglalkozás-egészségügyi alkalmassági vizsgálatot, az ő kockázataként értékelendő.

[9] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát és ennek jogkövetkezményeként az alperest az Mt. 82. § (2) bekezdése alapján 3.973.200 forint megfizetésére kötelezte, figyelemmel arra is, hogy a kártérítési igény összecszerűségét az alperes nem vitatta.

[10] Az alperes a törvényes határidőn belül fellebbezéssel élt és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, továbbá a felperes első- és másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte.

[11] A fellebbezésben foglaltak szerint a 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 12. § (1) bekezdése alapján a felperes a számra nyitva álló határidőben bizonyíthatóan nem kezdeményezett másodfokú orvosi elbírálást az elsőfokú vélemény munkaköri alkalmasság korlátozására vonatkozó rendelkezése ellen. A targoncaszerelői munkakör szükségképpen olyan feladatok elvégzését feltételezte, amely a korlátozást meghaladó tömegű alkatrészek mozgatásával jár. Mivel más munkakörben történő foglalkoztatásra – ilyen munkakör hiányában – nem volt lehetőség, a felperes munkaviszonyát felmondással megszüntette. Az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert a felmondás indoka valós. Ezt bizonyítja az elsőfokú munkaegészségügyi vélemény, valamint bizonyítást nyert az is, hogy a targoncaszerelői munkakör ellátásával kapcsolatos egyes munkafolyamatoknál 20 kg-ot meghaladó alkatrészek mozgatása is szükségessé válhat. Az alperes érvelése szerint téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása, miszerint nem a 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 12. §-ának megfelelően járt el, amikor az elsőfokú orvosi alkalmassági vélemény felperessel való közlésétől számított 15 napon belül nem tette lehetővé, hogy a felperes a szabályszerűen elvégzett másodfokú foglalkozás-egészségügyi vizsgálaton vegyen részt. Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben hangsúlyozta, hogy a munkaköri alkalmasság, mint szakkérdés megítélése az elsőfokú foglalkozás-egészségügyi üzemorvos hatáskörébe tartozik, azt a munkáltató a jogorvoslati lehetőség igénybevételén túlmenően nem bírálhatja felül. Ebből következően nem releváns a 2020. szeptember 8-án kelt ortopéd szakrendelés lelete, és nem releváns az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapítása sem. Ez utóbbi tekintetében kifejtette, hogy a szakértő nem rendelkezik hatáskörrel a kérdés elbírálására, illetőleg ez a vizsgálat majd két évvel a felperes munkaviszonyának megszüntetése után készült. Hivatkozott arra, hogy a 33/1998. (VI.24.) NM rendelet 12. § (5) bekezdése szerint a másodfokú egészségügyi szerv döntéséig az elsőfokú egészségügyi szerv véleménye szerint kell eljárni. A munkaviszony felmondásának időpontjában pedig kizárólag az elsőfokú foglalkozás-egészségügyi üzemorvos véleménye állt rendelkezésre, amelyet a 27/1995. (VII.25.) NM rendelet és a 89/1995. (VII.14.) Korm. rendelet alapján figyelembe kellett veyen a felperes alkalmassága és az alkalmazás korlátozását illetően.

[12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[13] A fellebbezésben foglaltakkal szemben a felperes kifejtette, hogy az alperes a felmondás indokának valóságát nem bizonyította, mert azt a felmondás indokolásának tartalma, a perben beszerzett igazságügyi orvos- és foglalkozás-egészségügyi szakvélemény, illetve annak a tárgyaláson történt kiegészítése, valamint a 2020. október 8-ai ortopéd szakorvosi lelet cáfolja. Ezen túlmenően az alperes által hivatkozott foglalkozás-egészségügyi munkaköri alkalmassági vélemény orvos jelenléte nélküli vizsgálaton alapul és a véleményben foglaltak kivizsgálását kérte is a 2020. október 5-én kelt keresetleveléhez csatolt iratában. A perbeli igazságügyi orvosszakértői véleménnyel szemben felhozott alperesi

érvelés nem megalapozott, a szakvélemény az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXXIX. törvény 48. § (3) bekezdése alapján a szakértő tevékenységi körében és az eljárási szabályok betartásával készült. A szakvélemény, valamint a szakértők szóbeli nyilatkozata alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy 2020. szeptember 14-én minden korlátozás nélkül alkalmas volt a targoncaszerelői munkakör betöltésére. A szakértői vélemény szerint a 2019. december 19-ei balesetből eredő bicepsz izomszakadás a nehéz fizikai munkavégzésben a gyógyulást követően hátrányt nem okoz, míg az ortopéd szakrendelés lelete a korábbi egészségi állapota rekonstruálásának az alapját képezi, amelyben foglaltak alapján megállapítható, hogy gyógyult, terhelhető és munkába állítható volt.

[14] A fellebbezés nem megalapozott.

[15] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, továbbá megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában, illetve a 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok a perbeli esetben nem merült fel. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a Pp. 279. § (1) bekezdésének alkalmazásával a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a keresetről az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával megalapozott és jogszerű döntést hozott. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltak figyelemmel a következőket emeli ki.

[16] Az elsőfokú bíróság az Mt. 64. § (2) bekezdésének megfelelően állapította meg, hogy a perben a felmondás indokának valóságát és okszerűségét, azaz azt, hogy a felmondás közlésekor a felperes alkalmatlan volt a munkaköri feladatainak ellátására, az alperesnek kellett bizonyítani. A perbeli esetben az alperes arra hivatkozott, hogy mivel a targoncaszerelői munkakörben 20 kg-ot meghaladó tömegű tárgyak emelése szükséges, a felperes pedig a munkakör ellátására csak azon korlátozással alkalmazható, hogy 20 kg-ot meghaladóan súlyt nem emelhet, a felperest nem foglalkoztathatta, ezért munkaviszonyát meg kellett szüntetni. A felperes a felmondás alapjául szolgáló foglalkozás-egészségügyi orvos véleményét a perben vitathatta, az elsőfokú bíróság a felperes indítványára a különleges szakértelmet igénylő kérdés elbírálására a jogszabályoknak megfelelően rendelte ki az igazságügyi orvosszakértőt.

[17] A kirendelt igazságügyi szakértő a felperes egészségi állapotára vonatkozó orvosi iratok és a felperes személyes vizsgálata alapján vizsgálta, hogy a felmondás időpontjában a felperes alkalmas volt-e a targoncaszerelői munkakörbe tartozó feladatainak ellátására. A szakértői vélemény ezen kérdés tekintetében rögzíti, hogy a felperes a 2019. december 19-én bekövetkezett jobb oldali felkar bicepsz hosszúfej inának szakadása után 2020. szeptember 14-én minden fizikai korlátozás nélkül alkalmas volt targoncaszerelői munkakör betöltésére, illetve alkalmas volt a felső végtagokat igénybe vevő nehéz fizikai munka végzésére.

[18] A szakértői véleményben foglaltakra figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést arra, hogy nem valós a felmondás azon indoka, miszerint a felperes az orvosi alkalmassági korlátozás miatt nem tudja ellátni a munkakörébe tartozó feladatokat.

[19] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a bírói gyakorlat szerint amennyiben a perben elrendelt szakértői bizonyítás nem támasztja alá a foglalkozás-egészségügyi vélemény következtetését, ennek következményét a munkáltató viseli (Mf.V.II.10.212/2017/4., Mf.V.10.101/2022/9).

[20] Az alperesi érveléssel szemben a másodfokú bíróság utal arra is, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát az elsőfokú munkaköri alkalmassági véleménnyel szembeni, a 33/1988. (VI.24.) NM rendelet 12. § (1) bekezdésében meghatározott jogorvoslati határidőn belül szüntette meg, ezért nem lehet jelentősége annak, hogy a felperes kezdeményezte-e a másodfokú munkaköri orvosi alkalmasságának vizsgálatát.

[21] A fentiekben részletezettek szerint a felmondás indokának valósága a perben nem került bizonyításra, az alperes a felperes munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg és ezért az elsőfokú bíróság a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként a jogszabályoknak megfelelően kötelezte az alperest a kártérítés megfizetésére az alperes által nem vitatott összegben.

[22] A fellebbezésben előadottak az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem adnak okot, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdésére utalva, indokai alapján helybenhagyta a Pp. 383. (1) és (2) bekezdése alapján.

[23] A másodfokú eljárással összefüggésben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján 317.856 forint feljegyzett fellebbezési illeték merült fel, amelynek megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése szerint a pereszes alperest kötelezte az állam javára. Az illeték megfizetésére vonatkozó tájékoztatás a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésén alapul. Tekintve, hogy a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések 2023. január 1-jétől hatályosak, az elsőfokú ítéletnek az illetékfizetésre vonatkozó tájékoztatását a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint pontosította.

[24] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2023. április 25.

Dr. Bartus Erika sk.

Dr. Barna Sára sk.

Dr. Mózsai Gábor sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró